

Tots nosaltres, sigui quina sigui la nostra edat i tant se val de què treballarem o quines siguin les nostres aficions, ens quedem bocabadats i aturats a la vorera el dia que veiem passar pel carrer un cotxe antic. Tots sentim simpatia per aquests cotxes amb història i per la gent que dedica part del seu temps a conservar-los i a convertir-los en una mena de museu rodant que, de tant en tant, passa per un carrer del nostre poble o de la nostra ciutat. I és ben cert que els qui s'estimen conservar-los tenen una atracció especial envers aquestes màquines que ja han deixat de fabricar-se, però que van fer el seu servei en un moment determinat. Ara han anat a parar a mans de qui les ha sabut apreciar. Aquest és el cas dels dos-cents cinquanta socis del club Amigos de los Coches Veteranos, un club que va néixer l'any 1961 de la mà d'Alberto Maluquer, Lluís Cascanta i Pere Arderiu.

Avui els fundadors ja han deixat pas a les noves generacions i actualment és Antoni Arderiu qui presideix el Club: **"El nostre va ser el primer club que hi va haver a Espanya dedicat als cotxes antics, després en van néixer d'altres a diverses ciutats de l'Estat, però a Catalunya és el lloc on continuem portant la iniciativa en aquesta qüestió."** En el moment en què es va fundar la institució el parc mòbil del país era molt reduït i no es podien importar cotxes de l'estranger, de manera que els primers cotxes antics que van tenir els socis fundadors van ser aquells d'abans de la Guerra Civil: **"La idea era conservar i promocionar un patrimoni que creien que no es podia perdre."** I aquesta continua essent la tasca del Club. Es considera que un cotxe comença a ser antic si fa més de vint-i-cinc anys que es va fabricar, **"i pel que fa als més antics parlariem dels de l'any 1888, any en què es va construir el primer."** Aquí a Catalunya, no n'hi ha cap de tan antic, però sí que un dels Amigos de los Coches Veteranos en té un de l'any 1901.

El fet que alguns d'aquests vehicles siguin tan antics pot fer pensar que hi ha dificultats a trobar mecànics capacitats per arreglar-los i que no sempre deu ser senzill trobar els recanvis de les peces que poden espatllar-se, perquè el que és evident és que els qui col·leccionen cotxes d'aquestes característiques no volen tenir-los tancats al garatge, sinó fer-los circular, que per aquesta raó van ser construïts: **"És important que se sàpiga que hi ha professionals molt bons, especialitzats en cotxes antics i que, precisament a Catalunya i també en algunes de les principals ciutats espanyoles, hi ha els millors mecànics d'Europa. De fet, n'hi ha molts que treballen per a clients estrangers que els porten els cotxes expressament."** Pel que fa a la dificultat de trobar peces de reemplaçament, són els mateixos professionals els qui saben on es poden trobar, però també hi ha hagut una revolució en aquest sentit, i ha estat l'arribada de la xarxa Internet, de la qual també s'aprofiten, i molt, els amics dels cotxes veterans: **"Jo mateix necessitava tres radis per a la roda d'un dels meus cotxes, però si me la feien a mida em sortia caríssim. En canvi, vaig trobar per Internet el fabricant i en tres dies vaig tenir la roda sencera a casa per una quantitat molt inferior."** I és que encara que moltes de les marques hagin desaparegut, continua havent-hi l'*heritage*, és a dir, uns tallers especialitzats que promocionen una marca i que es dediquen a fer les peces per als cotxes que encara circulen per les carreteres del planeta.

També cal dir que sovint es fan fires exclusives sobre materials i cotxes antics i, evidentment, els Amigos de los Coches Veteranos sempre hi són presents. L'afició té un saló de l'automòbil propi, que és l'Auto-retro, una cita obligada cada any durant el mes de novembre. Aquesta fira és, doncs, un bon lloc per aquells que vulguin adquirir una peça nova per a la seva col·lecció: **"El cert és que és un mercat molt vital, tot i que hi ha certs cotxes que normalment costen de trobar perquè els qui els tenen no els volen vendre ja que formen part del que en diríem les seves joies de la corona."** De tota manera, sempre hi ha transaccions que arriben a bon port: **"Pel que fa als preus, depenen sempre del model; però, per posar un exemple, us diré que un Mercedes d'època pot costar un 20% més que un model actual."** Per als qui experimenten aquesta estimació, aquests cotxes arriben a convertir-se en un membre més de la família: **"Som gent a qui els cotxes ens apassionen i aquesta afecció arriba a ser segurament un reflex de la nostra personalitat, ens agrada fer un mínim manteniment del cotxe i tenir-lo sempre a punt per sortir a fer alguna passejada."** D'altra banda, és curiós el fet que les generacions també es distingeixen pels cotxes antics que prefereixen col·leccionar: **"Als aficionats més grans, els agraden els cotxes més antics, perquè eren els que veien passar pel carrer quan eren joves. En canvi, els de la meva generació tenim tendència a preferir els clàssics esportius, perquè són els que ens atreïen l'atenció quan érem joves i els veiem circular o a les pel·lícules."**

A més de les reunions habituals en un club que vol ser dinàmic i no acabar morint, els membres dels Amigos de los Coches Veteranos organitzen diverses sortides que tenen tots ben apuntades a l'agenda: **"Fem proves, normalment cada dos mesos, i la volta al Montseny, que dura tres o quatre dies."** Això ajuda a mantenir els cotxes en marxa, serveix per fer intercanvis d'informació i per cohesionar el club: **"El nostre és un club viu, tots esperem la propera sortida, que per a nosaltres és molt important i sempre ens porta a conèixer algun indret de Catalunya."** Ara s'han acabat aquelles llargues travesses de Barcelona a Lisboa o de París a Portvendres i després a Barcelona: **"Les coses ja no són com abans, el trànsit no permet que envaïm l'autopista amb cotxes amb aquestes característiques i la vida actual tampoc admet que gairebé cap dels nostres socis s'agafi una setmana de vacances i pagui a dos mecànics perquè l'acompanyin fins a Lisboa. Han quedat enrere aquells dies en què la meva mare i la senyora Cascante van anar fins a la capital portuguesa al volant d'un cotxe de l'any 1917!"**

La història col·lectiva de la qual formen part tots aquests cotxes és, de fet, la suma de diverses històries particulars, com per exemple, la del president de la Generalitat, Jordi Pujol: **"En l'època en què el meu pare presidia el Club, se li va restaurar i lliurar el cotxe que la seva esposa conduïa per anar-lo a veure a la presó de Saragossa on havia estat tancat pels fets del Palau de la Música."** Actualment, aquell cotxe, com molts d'altres dels Amigos de los Coches Veteranos ocupa un lloc en el museu de l'automòbil de Terrassa.

“La idea del Club
ha estat sempre
conservar
i promocionar
un patrimoni que
no s’hauria de
perdre”

Antoni Arderiu Freixa - Barcelona